

NYERGES Gábor Ádám

Kevesebb szeretet

Kevesebb szeretet kéne, tudom,
hogy kevesebb, mindannyiótoknak,
kivéve, amelyikőtöknek meg
épp több. De abban persze, ezt is
tudom, nem állapodhatunk meg,
hogy akinek kevesebb, adjon kölcsön
valamicskét annak, akinek meg több.

Kevesebb rátok gondolás és aggódás,
kevesebb nyílt érzelemkifejezés,
telefonhívás és levél, kivéve, tudom,
tudom, amelyikőtöknek meg épp több.

Persze az volna a megoldás, ezt is tudom,
de nyilván abban sem állapodhatunk meg,
hogy akiknek több, azok szeressék egymást
akár engem megkerülve is, nélkülem
és jobban, mint ahogy én tudom.

Akiknek meg kevesebb, hát azok meg,
nos, azok nem tudom, hogyan oldják meg,
de azzal, mondjuk, érhetnek el eredményeket,
ha megkérnek rá, hogy lehetőleg legyen
mostantól, vagy nem is tudom, egy darabig
másként, mert túl sok a rájuk gondolás, aggódás,
nyílt érzelemkifejezés, telefonhívás és levél.

Szóval hogyha ilyenkor szólnak is erről,
ezekben a pillanatokban például egyszeriben
jobban is tudom, könnyebb is őket kevésbé,
míg a többieket, akiknek ugyanebből, tudom,
tudom, azaz pont, hogy nem is tudom.

Ebben állapodjunk hát meg, hogy kevesebb
szeretet kéne, és hogy kivéve, és hogy tudom.

Pont

Lesz egy pont,
vagy pont most van az,
mindenesetre a feltételes jövőben,
amiben éppen, egyik verziójában sem,
pontosan a feltételelessége miatt nem hiszel,
én pedig éppen amiatt, hiszen pont a feltételes
világokban mind-mind megtörténik, valóságosan
és visszavonhatatlanul, szóval mindenesetre van is
már valamelyik feltételes jövőben az a pont, amikor
már túl sok minden mondatott ki és túlságosan elfáradtunk
mindezekben a kimondásokban. Egy pont, amikor
pont kitapintható lenne egy bárminek az elmúlása,
ami feltételez egy másodpercet, amikor még
megvan, és egy másikat, amelyikben már
nincs, amikor az ember jellemzően
még nem veszi észre, csak jóval
később jön rá, emlékezve,
hogyan volt az a pont,
vagy talán majd
csak lesz.